

lem af denne Organisation dog ude af Stand til; thi denne Organisation har paa Forhaand givet sin Tilslutning til dette Forslag. Jeg er selvfølgelig ikke ubekendt med, at denne Organisation har haft andre Ønsker, det har alle Tjenestemandsgeselskaber haft, men de har resigneret og samlet sig om det foreliggende Forslag. Saa kan det ærede Medlem virkelig ikke komme og sige til mig, at hans Forpligtelse overfor Organisationen gør, at han maa staa frem og kræve disse Ting gennemført. Nej, naar man har lavet en Overenskomst om et Forslags Fremsættelse, og andre paa Grundlag deraf har givet deres Tilslutning, kan man ikke komme bagefter og sige: Lad mig faa mine specielle Krav opfyldt, efter at jeg ved at give Afkald paa dem har skaffet den Enighed, som er nødvendig. Jeg tror ikke, det er den Stilling, en Organisation skal ønske, uanset om det drejer sig om Haandværkere eller Dommere. Jeg tror ikke, at en Organisation skal ønske, at Medlemmer skal komme og paa ny kræve de Krav gennemført, som er trukket tilbage netop for at opnaa Enighed om Forslaget. I saa Fald falder hele Begrebet Organisation bort. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem, da han første Gang talte paa de Tjenestemænds Vegne, han talte for, var noget udenfor det, der kunde ventes, idet det ærede Medlems Organisation var med i Forhandlingen. Om det ærede Medlem er misfornøjet med Organisationens Ledelse, forekommer mig at være et indre Anliggende.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at Tjenestemændene dog ikke kunde blive møtte af at se den socialdemokratiske Regering overtage Styret i Danmark. Det er rigtigt, og det var der heller ingen Tjenestemand, der mente. Men disse Tjenestemænd blev beroliget med Hensyn til deres Fremtid, fordi de nu kunde forvente — og med Rette —, at den nye Regering vilde stille sig ganske anderledes til deres Krav end den tidligere, og at de Partier, der nu havde Flertallet i Folketinget, vilde indtage en anden Stilling end de Partier, der hidtil havde Flertallet. Og det viste sig ogsaa at slaa til. Forventningerne blev opfyldt, ikke saaledes, at vi var i Stand til at opfylde alle de Krav, der blev fremsat fra Tjenestemændenes Side, det forekommer mig, at det er tilstrækkeligt nævnt her fra forskellige Sider; thi det er klart, at Tjenestemændene paa adskillige Omraader har maattet give Afkald. Det Andragende, som det ærede Medlem omtalte, er ind-

sendt til Finansministeriet, jeg kender det udmærket, og jeg kender ogsaa de Andragender, der er indsendt fra andre Tjenestemandsgeselskaber. Intet af disse Andragender er blevet fuldt opfyldt gennem det foreliggende Forslag. Hvad skulde vel i øvrigt Forhandlingerne føres for med Ministeriet gennem et langt Tidsrum, hvis man paa Forhaand var i Stand til at godkende alle Kravene fra Tjenestemændenes Side? De Forhandlinger, der er ført med Tjenestemændene, er jo netop gaaet ud paa at komme til en Overenskomst om, hvilke Krav der maatte opgives, for at man kunde faa andre gennemført. Derfor kan man virkelig ikke sige, at man skal nu tage alle disse Krav op og søge at gennemføre dem, det er umuligt i den foreliggende Situation. De er drøftet. Stillingen dertil er taget ikke alene fra Ministeriets Side, men fra Tjenestemændenes Side. Og jeg tror ikke, det ærede Medlem gavner Tjenestemændene ved paa ny at drage de Spørgsmaal frem. Forhandlingerne har fundet deres Afslutning ved en Forhandling i Ministeriet mellem Tjenestemændene og mig, og det kan kun bidrage til at hindre Forslagets Fremme, hvis man fra enkelte Medlemmers Side søger at bringe disse Spørgsmaal frem.

Her er ikke Tale om en principiell Ændring af Tjenestemandslovens Regler; Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet mellem den ene Gruppe Tjenestemænd og den anden Gruppe skal være med Hensyn til Lønningerne, er heller ikke det, der kan drøftes principielt ved denne Lejlighed, det maa skydes ud af disse Forhandlinger. Det, det drejer sig om, er en Forøgelse af de Lønsatser, der for Tiden findes i Tjenestemandsloven. Kan vi blive enige derom, vil det være et godt Stykke Arbejde; men at tro, at vi paa dette Tidspunkt kan gennemføre noget for Tjenestemændene ved at tage hele det principielle Spørgsmaal op til Drøftelse, finder jeg overordentlig faafængt. Jeg vil anbefale, at man holder sig til det foreliggende Forslag og lader de principielle Spørgsmaal finde deres Afgørelse ved en senere Lejlighed, naar Tjenestemandslovens Bestemmelser tages op til Revision.

Nej, det er rigtigt nok. Tjenestemændene blev ikke møtte af at se paa den socialdemokratiske Regering; i den Retning er de ikke nær saa nøjsomme som det ærede Medlem Hr. Pürschel. Men Tjenestemændene blev heller ikke møtte af det, de fik, den Gang da det konservative Folkeparti var med til at bestemme,